Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36451
Copyright: Melk, Benediktinerstift

res aut in primptu ñ esset que daret.
uir dei qñtum interim ad psentes
angustias sufficere posset inq̃siuit.
Ille uero undecim libras respodit.
Tunc dimittens eum: adoratione
confugit. Post paululũ uero re-
diens gerard? muliere qñdã de ca
stellione foris esse. ⁊ uelle ei loqui
nunciauit. Ad quã cũ egrederet.
prouidens ad pedes ei? eadem mulier
tu. librarũ benedictione ei obtulit.
ordinũ suffragia implorans uiro
suo periculose egrotanti. Quã bre-
uiter allocut dimisit a se. uade i
quiens sanũ inuenies uirũ tuũ.
Illa uero abiens in domũ suam.
sicut audierat sic inuenit. Altera
uero cõsolans pusillanimitatem
cellerarij sui. ad sustinendũ dim̃n
decretero reddidit fortiorẽ. Nec tm̃
semel hꝫ ei contigisse certũ est.
sed sepe cũ huiusmodi necessitas i
staret. repente unde ñ sperabat auxi
liũ ei a dño affuit. Ꝑ q̃ uiri
prudentes intelligentes manũ
dñi esse cum eo. teneritudinẽ me
tis eius a deliciis paradisi nuper
egressi. rez exteriorꝫ sollicitudine
grauare timebant. eas ipsi intra
semetipsos ut poterant digentes.
⁊ tm̃modo de interioribus ⁊ cõscienciis
suis. ⁊ causa aiarꝫ suarꝫ eum cõsu
lentes. Inquo tamen pene hꝫ eis
rigit. q̃ filius israel legim? olim de
moyse contigisse. cũ diu cõsultus
cũ dño in monte syna. ⁊ caligine
nubis egrederet ⁊ descenderet. ad
ꝓplm. ⁊ ex colloquio dñi facies eius
commuta appareret ⁊ terribilis. a
deo ut fugeret ꝓplus ab eo. Egres
sus eñ uir ille sctã a facie dñi. q̃
in solitudine cysterciy. ⁊ sublimi
oris altitudinem ꝛeplationis
in silencio aliquã diu fruit? erat.
quasi de celo afferens inter homines
miraculũ quoddã. quisite sibi a
pud deũ plusq̃m humane puriti
tis. homines quos regere ⁊ inter
quos conuersari uerebat. pene os
a se abstersuit. Si quando nãq̃
de spiritalib? ⁊ edificatione animarꝫ
sermonẽ ad eos habebat. loq̃bat
hominib? lingua angelorꝫ ⁊ uir
intelligebat. Maxime autem
in his que ad moresꝫ hominũ per
tinebant. ex habundãcia cordis sui
tam sublimia eis ꝓponebat. tam
perfecta exigebat ab eis. ut durus
uideret sermo. in tantũ ñ capie
bant que dicebant. Rursum cũ
sigillatim audiret eos cõfitentes
sibi. ⁊ semetipsos accusantes sup
duiis illusionib? cogitationũ cõ
munium humanarꝫ. quas nullus
in carne uiuens homo penitus
uitare potest. hꝫ potissimũ fuit.
in quo luci illi ad tenebras illas
conuencio esse ñ potuit. scilicet
q̃uod homines inuenebat. quos
in hac parte angelos estimabat.
Angelicã eñ magna erpte de-
gustans puritatem. ⁊ ex cõscientia
iam olim accepte adeo gre sin-
gularis. simplicitẽ iudicans u
niuerse cõditionis humane fragi
litatis. i tempt̃ationes seu i ignati
ones cogitationũ hꝫ nullũ reli
giosum uirꝫ posse incidere. ul si
incideret. uezꝫ religiosũ ñ esse
estimabat. Sed uiri uere religiosi